

இன்னும் உன் கரல் கடை கிறது என்ற கவிதைத் தொகுதியின் டாக தன்னை ஒரு சிறந்த கவிஞராக இனங் காட்டிய தியத் தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னா, கற்றுக்கிய காலத்துக்குள் வகைறவை என்ற சிறுகதை தொகுப்பின் மலம் தான் சிறுகதையாளர் என்பதையும் நிதர்சனப் படுத்தியிருக்கிறார். மலநாட்டை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் வகைறவை என்ற சிறுகதைத் தொகுதியின் அட்டைப் படத்தில் கட்ட மலவைப் பிரதேசத்திலிருந்து உதிக் கும் சரியான கைக் காட்டி மலையைக் தின் மலே, அவர் கொண்டுவந்து பற்றுதலவை காட்டுகிறார். இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கிய மன்றத்தின் வளையீடாக மலர்ந்திருக்கும் இத் தொகுதி 21 கதைகளை உள்ளடக்கி 114 பக்கங்களில் வளையீடு திருக்கின்றது. ஜனசங்கீதம் என்ற இலக்கிய அமைப்பின் மலம் தசீயரீதியாக நடப்பெற்ற திறந்த சிறுகதைப் போட்டி, யாழ் முஸ்லிம் வலதை தளம், இருக்கிறம் சஞ்சிகையுடன் இணைந்து நாடளாவிய ரீதியில் நடத்திய திறந்த கவிதைப் போட்டி, மலநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றம் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டி, யாழ் தொண்டமானாறு வீரகத்திப்பிள்ளை மகா வித்தியாலயம் மற்றும் கனடா நற்பணிச் சங்கம் இணைந்து நடத்திய தசீயமட்ட திறந்த சிறுகதைப் போட்டி, மலையைக் தின் தீப ஒளி கோ. நடசேய்யர் ஞாபகார்த்த கவிதைப் போட்டி ஆகியவற்றில் ரிஸ்னா பங்குபற்றி பாராட்டுகளும், பரிசுகளும் பெற்றிருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவரது சிறுகதைகள் பற்றி திரு. நீர்வரை பொன்னையன் அவர்கள் தனதுரையில் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடுகின்றார்: 'ரிஸ்னாவின் சிறுகதைகளில் பெரும்பாலானவை கற்பனா உலகிலிருந்து ஆக்கப்பட்டவை. ஒரு பகுதி ஆக்கங்கள், அவரது அனுபவங்களின் அருட்டலால் புனையப்பட்டவை. இச்சிறுகதைகள் வாசகர்கள் இலகுவாகப் படித்து இரசிக்கக் கூடியனவாக இருக்கின்றன. இவற்றில் அநேகமானவை கற்பனாரசக கதைகள். ரிஸ்னா தனது கதைகளை இலகுவாக நகர்த்திச் செல்கின்றார். இதற்கு அவரது மொழிவளம் துணைபுரிகின்றது. இவரது பாத்திரப் படைப்பு இயல்பாக உள்ளது. பாத்திரங்கள் கதைசொல்லல், ஆசிரியர் கதைகூறல், பின்னோக்கிக் கதைநகர்த்தல் போன்ற உத்திகளைக் கையாண்டு கதைகூறுகிறார்'.

இவரது சிறுகதைகள் மலையகம், முஸ்லிம் சமூகம், பண்ணியம் போன்ற வளையீடுகள்; வறோன

தளங்களில் நின்று நோக்கத்தக்கவை. மீன்று தளங்களிலும் இவர் வறெறி பற்றிருக்கிறார் என்று கபற வணேடும். அது மட்டுமல்லாமல் கற்பனையைக் கதைகளையும் எதிர்பாராத முடிவினைத் தந்து இவர் யாத் திருப்பது சிறப்பம் சமாகும்.

தான் சிறுகதைகளை எழுவதற்குரிய காரணத்தையும் நபிலாசிரியர் தனதுரையில் இவ்வாறு மனந்திறந்து கபறுகிறார்: 'அன்றாடம் நான் பார்த்த அல்லது கட்டில் விடயங்கள் என மனத்தைக் குத்திக் கீறி ரணப்படுத்தின. அவ்வாறான சமீக அவலங்களை வளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வரும் நோக்கில் சிறுகதைகளை யாத்தனே. எனது சிறுகதைகளில் நான் கயாண்டிருக்கும் பிரச்சனைகளின் கருவானது, என்னோடும் இருப்பவர்கள் அனுபவித்ததுன்பங்களின் மறுவடிவம் என்றும் கபறலாம். ஆகவே அந்த நிலையில் இருக்கும் வாசகர்கள் குறிப்பிட்ட என சிறுகதைகளை வாசித்து ஆறுதல் அடவாரங்களையானால், அந்த ஆறுதலதைத் தான் என சிறுகதைகளினிடாக நான் காணும் வறெறியாக கருதுகிறேன்'.

பின்னட்டைக் குறிப்பில் டாக்டர் எம்.கே. முருகானந்தன் அவர்கள் ரிஸ்னாவின் சிறுகதைகள் பற்றி பின்வருமாறு கபறுகிறார்: 'பரந்த அனுபவங்களும், அவற்றை மனதில் தக்கவைத்து இரமைட்டும், அசைப்போடும் மனென்றுள்ளமும் கொண்ட ஒருவரால் தான் சமீக அக்கறையுள்ள படபைபாளியாக தன்னை இனங்காட்ட முடியும். தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னா அவர்களுக்கு மலையகம், நகர்புற வாழ்வு, முஸ்லிம் சமீகப் பின்னணி என முற்றிலும் மாறுபட்ட சமீகல்களும் குள் நனைந்தபிறும் வாய்ப்பு இளவயதிலேயே வாய்த்துள்ளது. இதனால் தான் நீதி மறும் கபட்ட சகமனிதர்களின் அவலங்களை அவரால் தனது படபைபுகளில் யதார்த்தமாகச் சித்திரிக்க முடிந்திருக்கிறது. குழந்தைத் தொழிலாளர், பண்களின் பாடுகள், சீதனக் கொடும்மை, போர் அவலம் போன்ற பலவற்றையும் தனது சிறுகதைகளில் பாடும்பொருளாகக் கொண்டு, உணர்வுபுரவமாகச் சித்திரிப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. மனதுறையும் அக உணர்வுகளை மறபொருளாய் வளிப்படுத்தும் திறன் மிக்கவர். நபிலாசிரியர் அவலங்கார வார்த்தைகளால் வாசகனிடமிருந்து அந்நியப்பாடும், பசேசுதமிழை வசப்படுத்தி உருவறெறி வாசகனுடன் உறவாடும்வதில் கதைறேந்தவர்'.

அழகன் என்ற முதல் கதை. இரண்டு பக்கங்களில் அமரைந்திருக்கிறது. சந்தியாவின் கற்பனையோட்டத்தால் கதை நகர்கிறது. பஸ்ஸில் தான் பார்த்த அந்த அழகனின் நினைவுகளை முதலில் வாசிக்கும் போது சந்தியா அவனை காதலிக்கப் போகிறாளா என்ற ஆர்வம் வாசகருக்கு ஏற்படுகிறது. எனினும் இறுதியில் நபிலாசிரியர் வாசகர்களை அழகாக ஏமாற்றுகிறார். அதாவது சந்தியா அதனை நரேமும் மீன்று வயதுகபட்ட நிரம்பாத ஒரு ஆண் குழந்தையைப் பற்றியே எண்ணியிருக்கிறார். கதையின் இறுதி வாக்கியம் இவ்வாறு முடிவுறுகிறது 'எனக்கும் வணேடும் இப்படி ஒரு அழகான பிள்ளை!!!

பண்பிள்ளை பற்றால் உன்னை விவாகரத்து பண்ணிவிடும்வனே என்ற பிற்போக்குக்

கொள்கை கொண்டவர்கள் இன்னும் நம் மத்தியில் வாழ்க்கிறார்கள். இறவைனின் தீர்ப்பை மாற்ற முயன்றால் முடிகிற காரியமா? காதல் கல்வெட்டு என்ற ரிஸனா எழுதிய சிறுகதை தன் காதலியின் கருப்பப்பை பிரச்சினை பற்றி அறிந்தும் அவளை மணக்க விரும்புகின்ற வசீ கரன் பற்றியது. வசீ கரனின் கீழுள்ள கபற்றை வாசிக்கையில் வாசகருக்கும் இதயம் கனத்துவிடுகின்றது. 'நீ எதுவும் யோசிக்காத. எனக்கு வாரிசு தர முடியாமல் போயிடும் னுதானே தயங்குற. எனக்கு நீ கழந்தையடி. அது போதும். வா காரல் ஏறு என்ற படி அவளை படியிறக்கி கட்டிச் சினேறான்'.

மலையக தோட்டத் தொழிலாளிகள் தயேலகை காட்களில் காலங் காலமாக கஷ்டப்படுகிறார்கள். போதாக் குறைக்கு தமது ஆண், பெண் பிள்ளைகளை தலநைகருக்கு வலேகைக்கு அனுப்புகின்றனர். அவ்வாறு சிறுவயதிலயே வலேகைக்கு அமர்த்தப்பட்ட வனிதாவின் நிலையை விதி என்ற கதை சித்திரிக்கிறது. தனது வீட்டாரைக் காக தனக்கு இழகை கப்படும் பல கொடும்கையையும் வனிதா தாங்கிக் கொள்வதாக கதை முடிவாகிறது. அந்த வனிதாவின் சோகக் குரல் இதோ.. 'விடிந்தால் ராத் திரி வரகைக்கும் வலேகை. விரும்பு தினர்கள் னு வீட்டுக்கு யாராச்சும் வந்தா எந்த ஓத தாசும் இல்லாம முதுக்கு முள்ளு ஓடியங் காட்டிக் கும் தனியாக் கெடந்து சாவனும். இரவில் நீங்க சுகமாக துங்குறதுக்கு தாய் ப்பாலும் கொடும் காமல் புள்ளையை எங்கிட்ட தந்துடீ நீங்க. சின்னக் கழந்த பாவம். தினமும் ராத் திரிக் கு பட்டிப்பால் அடிச்சுக் கொடும் தாலும் அது குடிக் கமாட்டேங் குது. ராவகை கெல்லாம் கண் முழிச்சி, பகலில் வலே சஞ்சி இன்னமும் இங்கயே கதின னு இருக்கனே. உண்மகைக்கும் நீங்க சொல்ல மாதிரி நான் எரூம் மாடும் தான். எரூம் மாடும் தான்'.

இறவைன் சிலருக்கு வசதியையும், பலருக்கு வறுமையையும் கொடுத்து திருக்கிறான். பணமிருப்பவர்களிடம் ஏழகைக்குக் கொடுத்து துவமாறும் கட்டளையிட்டிருக்கிறான். ஆனால் ஏழகைகளின் கொஞ்சநஞ்ச உடமகையையும் பறிப்பதற்கே பலர் முதலகையாய் வாய் பிளந்து காத் துக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள். அவ்வாறானதொரு மனிதர் தான் உஸ்மான் ஹாஜி. தனது ஏழகைச் சுகோதரனை வாழ விடாதவர். இறுதியில் உஸ்மான் ஹாஜி விபத்தில் சிக்க அவரது சுகோதரர் அக்பர் இரத்தம் கொடுத்து உதுவுகிறார். அதகைக் களே விப்பட்டிருந்த உஸ்மானின் ஆதங்கம் இவ்வாறு வளிப்படுகின்றது. 'நான் அக்பருக்கு எவ்வளவு அநியாயம் செய் திருக்கிறனே. கொமரு காரியத் துக்கு அவன் கஷ்டப்படுறது பார்த்தும் எனட பணத்திமிரால் அவமதிச்சிட்டனே. யா அல்லாஹ்! அதற்கான சரியான தண்டனையைத் தந்திட்டாய். அக்பர் தரத்ததை என்னில் ஏத்தவச்சி அவனுடைய நல்ல புத்திய எனக்குத் தந்திட்டாய். இனியாவது நான் மனுசனா வாழுற பாக் கியத்ததைத் தருள் வாயாக'.

தன்னபைப் பெற்று வளர்த்த தாய் தந்தையரையே பிள்ளைகள் வறொத்தொதுக்கும் கலிகாலம் இது. பாசம் யாவும் பணத்தால் மதிக் கப்படும் நிலை இன்று. அப்படியிருக்க தனது பாட்டி, பாட்டனை அன்பாக பாரக் க யாருக்கு மனது விசாலமாயிருக்கிறது? அவர்களின் மறவை எண்ணி அழுவதற்கு யாருக்கு நரேமிருக்கிறது? வதேனை என்ற

Written by - வலெகம் ரிம்ஸா முஹம்மத் -

Tuesday, 18 December 2012 22:19 - Last Updated Tuesday, 18 December 2012 22:24

சிறுகதையை ரிஸ்னா தனது பாட்டி, பாட்டனை நினவெகூர்ந்து மிகவும் உருக்கமாக எழுதியிருக்கிறார். அவர்கள் மலே தான் கொண்டுவந்துள்ள அன்பை வளையப்படுத்துகிறார். 01. 'நான் மலே தாகின காலத்துக்கு என்னவென ஞாபகம் வரும் போது யாஸீன் சபீரா ஓதிக் கொள்' என்றார். (யாஸீன் சபீரா என்பது அல்குர்ஆனின் ஒரு அத்தியாயம்) நான் எதுவுமே பசேவில்லை. காரணம் அவர் மலே தாகும் விடயமொன்றை என்னால் கற்பனை பண்ணிக்கூட பார்க்க முடியவில்லை. 02. 'உம்மம்மா பக்கத்தில் அவரது கம்பளிப் போர்வையை போர்த்தி அவரின் பழைய ஞாபகங்களை கட்டெப்பியடிப்பது ரொம்பவும் ஆசை எனக்கு. அந்த போர்வை இப்போது எங்கள் மாமா வீட்டில் இருந்தாலும் உம்மம்மா இல்லாத இப்போதுகளில் அதைப் போர்த்த மனசு அடம்பிடிப்பதேயில்லை'.

சிட்டிக்குருவி என்ற கதையில் தனது ஒன்றுவிட்ட தங்கை வியாவை, அதாவது சிறுநன்னையின் (தாயின் சகோதரி) மகளை தன் வீட்டில் தங்கியிருந்து படிக்கும்படி சொல்கிறார் அபி டீ ச்சர். எனினும் அவரது சூயர்பம் ஓரீரு கிழமைகளில் தரிகிறதும் நம்பியோர் கழுவதற்குக் கப்படுவார் என்ற புதுக் கற்றுக்கமையை அபி டீ ச்சர் தன் வீட்டிலிருந்து வியாவை தீர்வென போகச் சொல்கிறார். படிக்க வந்த வியா ஒன்றுவிட்ட சகோதரியின் வார்த்தைகளால் துடிக் கிறார்.

இவ்வாறு கற்பனை, பாசம், பண்ணியம், மலையகம், சமீகம் என்ற பலவற்றை தளங்களில் நின்ற சிறுகதைகளை படதை திருக்கும் ரிஸ்னா, இன்னும் பல இலக்கியத் துறைகளில் காலபதித்து வற்றிப்பற வாழ்த்துக்கள் !!!

நபலின் பெயர் - வகைறை (சிறுகதை)

நபலாசிரியர் - தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னா

வளையீடு - இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கிய மன்றம்

தொலைபேசி - 0775009222

விலை - 300 ரூபாய்

poetrimza@gmail.com